

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, ΤΗΣ Γ'
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων,
θεοστέπων καὶ Ἰσαποστόλων
Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/5/d/21/sxsaintlist.aspx>

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε,
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὔτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος
σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ**
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
 Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι μὲ πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**
 - **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**
 - **Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**
 - **Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**
 - **Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.**
 - **Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

➤ Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν.

Ἦλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
 δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι'
 οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας
 εὐσεβεία, καὶ βασιλείας οὐρανῶν,
 κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ' οὗ
 σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν
 δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Ἔδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου
 θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν,
 Δαυΐδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων
 τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς,
 κυριεύοντων τε πάντων Κύριος· διό σου
 τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
 Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Ἔδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου
 θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν,
 Δαυΐδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων
 τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς,
 κυριεύοντων τε πάντων Κύριος· διό σου
 τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,

Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος δ'.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα
ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῶ,
αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ παμβασιλέα,
πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον,
έντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν
κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα
ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῶ,
αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ παμβασιλέα,
πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον,
έντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν
κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος β'
Βυζαντίου.**

**Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα,
εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε,
Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις**

διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ
 παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου
 ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν
 Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν
 οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ
 Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσιν
 θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασιν, τοῖς τελοῦσι
 τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων,
 ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

.Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι, καὶ
 τὸ μνήμᾳ σου μετὰ σπουδῆς
 καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτουν σε Χριστέ,
 πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου,
 καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν
 ἐνηγηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς
 Ἀποστόλοις ἐκήρυττον. Ὅτι ἀνέστη ὁ
 ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας
 τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος,
ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας προκείμενον.

Τῆ Δευτέρας ἑσπέρας ἦχος δ'.

**Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.**

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς
μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.
Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Ἔστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ
θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης
ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς
χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε·
Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ
Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ
ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν
ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ
ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ
Θεός, Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ
τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου
προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς
σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,**

ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν
εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ
εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς
προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον
τοῦτον. Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραήλ,
ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον
τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς
κατοικῆσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔση.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ·
ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ
χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ
περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην
κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ
αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος
τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως
ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῳν.
Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ
Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ
ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ
σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.
Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην
σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν
δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου
τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καὶ
ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου,
καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ

σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ
 Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι
 κληθήσεται, Ἐρημος· σοὶ γὰρ
 κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καὶ τῆ γῆ σου,
 Οἴκουμένη, ὅτι εὐδοκήσῃ Κύριος ἐν σοί,
 καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς
 συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω
 κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου, καὶ ἔσται ὄν
 τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ
 νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος
 ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει
 γὰρ σου τὸ φῶς,** καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ
 σὲ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει
 γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ
 φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ
 σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς
 τῶ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῆ λαμπρότητί
 σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου,
 καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἦκασί
 πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ
 θυγατέρες σου ἐπ' ὠμῶν ἀρθήσονται.
 Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ καὶ φοβηθήσῃ, καὶ
 ἐκστήσῃ τῆ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ
 πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν.
 Καὶ ἤξουσὶ σοὶ ἀγέλαι καμήλων, καὶ
 καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ
 Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες
 χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ

λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου
 εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα
 Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ
 Ναβαιώθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται
 δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ
 οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.
 Τίνες οἱ δε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ
 περιστεραιὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι
 ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις
 ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸ
 ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μέτ'
 αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ
 διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον
 εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ
 τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
 παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου
 ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά
 σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ
 παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ
 κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ
 δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν
 ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς,
 οἳ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται,
 καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ
 ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει ἐν
 κυπαρίσσω καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα,
 δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν
 τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ
 πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ
 τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ
 παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν

ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ
 παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις
 Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ
 γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ
 μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι.
 Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον,
 εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ
 θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον
 βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ
 Κύριος ὁ σῶζων σε, **καὶ ἐξαιρούμενός σε
 ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- Ἔ**τι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:**Ἄμην.****Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.****Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.****Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.****Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.****Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.****Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.****Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.****Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.****Ἄμην.****Ὁ διάκονος:**

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

- **Κύριε ἐλέησον.**

- **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**

- **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
 καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
 ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
 καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
 φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
 δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
 αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
 ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
 τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
 ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
 διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
 παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
 νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
 ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
 διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
 πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ
τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.**

**Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ
τοῦ Θεοῦ, Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον
ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῆ
κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι'
οὔ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς
τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον
ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν
Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὔ καὶ προσήχθης τῷ
Θεῷ ἡμῶν.**

**Στίχ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ
μου, εὗρον Δαυῖδ τὸν δοῦλόν μου ἐν
ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.**

**Ὅντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη
κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων
κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρά,
Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ἀνάκτων ἡ δόξα,
πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ
χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων,
θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν
αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.**

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ
Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ,
κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου
βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ
Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ
ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ
σῶσαι ἡμᾶς, ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη,
χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ
δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα Πατρί .. Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. δ'.

Σέλας φαινότατον, κομήτης
ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν
Θεότητος μετοχετευθεὶς, ἤχθῃς ἀγιάσαι
λαὸν καὶ πόλιν, καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν
οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν.
Ἐν τούτῳ νικά τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν
δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος,
Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεύς, ἐλαίῳ
ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ,
ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ
λάρναξ ἰάσεις βρύει. Κωνσταντῖνε
Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι
κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος
κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ
πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας
μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας
δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, Τὸ

θνητὸν σέσωσαι σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης
θρηνεῖ. Δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς
Ἀποστόλοις· ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν
θάνατον, **πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ἡμᾶς
προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.**

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,**

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνη καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰῆχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· **Ζωοδότα
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἰῆχος
πλ. δ'.**

**Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ
θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν
οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν
βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου**

παρέθετο ἦν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν
εἰρήνῃ, **πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.**

Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, **παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων·
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ

ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
 θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
 τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ
 Κύριος.

Τῆ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου
2024.

τῆς τριτῆς τῆς εβδομάδος μετὰ
τῶν μυροφορῶν, τῆς γ'
εβδομάδος μετὰ τὸ Πάσχα.

Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων,
θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων
Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

❖ Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ β'**).

Ψαλμὸς 3.

❖ **Κύριε**, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

- ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλόγησώ σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς

χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην

ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος,

- ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
- ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
- ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- ❖ κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.
- ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

- ❖ πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με,
- ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
- ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 - ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 - ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 - ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
 - ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
- Ψαλμὸς 142.**
- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
 - ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἰὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου

❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰῆχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνη καθαρᾶ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰῆχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· **Ζωοδότα**
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἰῆχος
πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ
θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν
οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν
βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου

παρέθετο ἦν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν
εἰρήνῃ, **πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.**

Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, **παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἔτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυΐδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε. Ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὄθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφὲ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα .. Καὶ νῦν .. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ γινόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν. Κηρύξατε παρρησία, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος. δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος πλ. β' Σήμερον τὸ προφητικόν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρῶτος τὸ βασίλειον ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ

εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένη μητρὶ τῇ
θεόφρονι.

**Δόξα .. Και νύν .. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
Ἰηχος β'. Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα.**

Πρὸς τὸ μνήμα σου σῶτερ, αἱ σεπταὶ
μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν δεσπότην
ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε
κατηπείγοντο ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν
ἐμήνυσεν ἀνέστη ὁ Κύριος, δι' ὃ
κηρύξατε ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου
ὄντως **φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.**

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα Ἰηχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν,
αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ,
Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν
Βασιλεῦσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους
ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς
ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, **ῥῦσαι ἡμᾶς
πειρασμῶν.**

**Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς. Κάθισμα
τῆς ἑορτῆς. Ἰηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Τὰ μύρα σωτῆρ γυναῖκες
προσκομίζουσαι, ἐζήτουν σπουδῇ
μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, ἐκ τοῦ τάφου δὲ
ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα· Ἐγήγερται ὁ
ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας **τὸν ἄδην
καὶ τὸν θάνατον.**

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἰηχοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. **(Δίς).**

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι **ιεροκρυφίως.**

Καὶ νῦν ...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

**Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου,
εὔρον Δαυΐδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ
ἀγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν.**

**Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου,
εὔρον Δαυΐδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ
ἀγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν.**

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ
Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

“Υψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου,
εὔρον Δαυΐδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ
ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον **(ἐκ γ')**.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον **(γ')**.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννου** ἀγίου

Εὐαγγελίου.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ι' 9 – 16.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι'
ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ

είσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν
εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν,
οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς
φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστίν καὶ οὐ μέλει
αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς
γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν
πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ
τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ
οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα
δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσιν, **καὶ γενήσονται μία ποίμνη,
εἷς ποιμὴν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς

σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ**
θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα ... Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Θεοστέπτων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος β' Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Κανὼν γ', Ὡδὴ α', τῶν Μυροφόρων

Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν Μωσέως ὥδὴν, ἀναλαβοῦσα
βόησον ψυχὴ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς,
ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου
Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν».

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει
τοῦ Πατρὸς, ἐκεντήθης τὴν πλευράν,
πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν
δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ
τὴν Ἐγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Κἂν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς
Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν
ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ
ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἐλογίσθης Σωτήρ, μετὰ νεκρῶν νεκροὺς
ἐγείρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς·
διαφθορὰν γὰρ ὅλως οὐκ ἔγνωσ. Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός, ἐξανέστη Χριστός, νεκρούς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὅθονίους εἰλήσας, Ἰωσήφ τὸ σῶμά σου Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν, νεκρούς δὲ ὡς Θεὸς ἐξανέστησας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς, ἐβόων· Ὅντως Χριστὸς ἀνέστη, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Παναγία Τριάς, μία Θεότης, ἀναρχε μονάς, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῶζε τὸν κόσμον. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρὶ σου λύσασα Σεμνή, ἀνεβλάστησας ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν, βρέφος τεκοῦσα· οὗτος γὰρ Θεός, εἰ καὶ σάρκα φορεῖ.

**Κανὼν α', ᾠδὴ α', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ.
Δ' Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί,

τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ
Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ,
πάντων καὶ Δεσπότη διανοία,
καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα ...

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος
ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς,
θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι
πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς
θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου
ῥῦσαί με Δέσποινα.

Κανὼν γ', Ὡδὴ γ', τῶν Μυροφόρων
Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.

«Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,
καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με,
γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου».

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν
Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης
συλλαβῶν, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σὴν,
συνεκαλέσω Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾷ·
 Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον ληστήν,
 ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν
 ἀναμάρτητον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε
 τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσειέσθη, καὶ ἐκ τάφου
 νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ
 κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου
 Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύη Υἱέ;
 ποῦ ἀπέρχη ὁ ἀμνός, ὁ ὑπὲρ πάντων
 σφαγεῖς;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Προσκυνῶ σου τὸν Σταυρόν, ἀνυμνῶ καὶ
 τὴν ταφήν, τιμῶ τὰ Πάθη, καὶ τοὺς ἥλους
 τῶν χειρῶν, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καὶ τὴν
 Ἀνάστασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Ἐξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρός,
 Ἄδὰμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ, τῶν
 δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει
 σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Ἀναστάντος σου Χριστέ, συνετρίβησαν
 μοχλοί, καὶ πύλαι Ἄδου, καὶ θανάτου τὰ
 δεσμά, διελύθησαν εὐθύς, φόβῳ τοῦ
 κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν.
 Ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ
 ἐγείρας τὸν Ἀδάμ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
 αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἢ
 δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ
 Ἰωσήφ, καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ
 Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
 Σὺν Πατρὶ καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 εὐθές, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ
 ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ
 οὐσίᾳ ἐνῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Μακαρία εἶ Σεμνή, ἢ ἐκ ρίζης Ἰεσσαί, ἐξ
 ἧς ἡ ῥάβδος, καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστός,
 κατὰ σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναβλαστήσασα.

**Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. Δ'
 Οὐρανίας ἀψίδος.**

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας·
 ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον
 ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες,
 πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν
 Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ
 Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς
 ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς
 τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινε,
ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα Πατρί ...

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγὲς
 τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα,
 Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον,
 σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ φλεγομένη ἔρωτι
 Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε,
 παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ
 κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν
 τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως **ῥῦσαι καὶ
 σῶσόν με.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον.

**Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν
ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος**

**Κάθισμα τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. Δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν,
καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν,
ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν
Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν
μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ,
νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς
σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα
ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας,
Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην σου.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν... Ἦχος β' Τὰ ἄνω
ζητῶν.**

**Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν
Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται
συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν
αὐταῖς ἑορτάζουσιν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν
τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν
βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ
σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῶν Μυροφόρων
Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.**

**«Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ
Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν·
Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου
κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ».**

**Διὰ Σταυροῦ ἠχμαλώτευσας, τὴν τοῦ
Ἄδου γαστέρα, καὶ συνήγειρας νεκρούς,
καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσας τὴν
τυραννίδα· ὅθεν οἱ ἐξ, Ἀδὰμ
προσκυνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὴν ταφήν
σου καὶ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ.**

**Ὁ εὐδοκήσας Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, προσπαγῆναι τῷ Σταυρῷ, καὶ τῆς
πατρῶας λυτρώσασθαι ἡμᾶς κατάρας,
λυθόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν
ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ δσα θέλεις
ἐκπληροῦν.**

Ὁ ἐν Σταυρῷ προσηλώσας μου, τὴν
ἀρχαίαν κατάραν, καὶ πηγάσας μοι
Σωτήρ, τὴν εὐλογίαν δι' αἵματος, ἐκ τῆς
πλευρᾶς σου, λύσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα
θέλεις ἐκπληροῦν.

Ἄδης Σωτήρ συναντήσας σοι, ἐν τοῖς
καταχθονίοις ἐπικράνθη, ἐνορῶν, ὅτι οὐς
πάλαι κατέπιεν ἰσχύσας, ἄρτι ἄκων
ἀποδιδούς ἐρευνᾶται τὰ κάτω, καὶ
γυμνοῦται καὶ σκυλεύεται νεκρούς.

Εἰ καὶ ὁ λίθος ἐσφράγισται, μετὰ τῆς
κουστωδίας, ὧ παράνομοι ἐχθροί· ἀλλ'
ἐξανέστη ὁ Κύριος καθὼς προεῖπε, λύων
μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων·
δύναται γὰρ ὅσα θέλει ἐκπληροῦν.

Ὁ ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
σκυλεύσας τὸν Ἄδην, καὶ ζωώσας τοὺς
νεκρούς, καὶ ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι, τῇ
σῇ Ἐγέρσει, λύσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα
θέλεις ἐκπληροῦν.

Ὅντως αἰσχύνθητε ἄνομοι· ὁ Χριστὸς γὰρ
ἀνέστη, καὶ συνήγειρε νεκρούς, κράζων,
θαρσεῖτε, νενίκηκα ἐγὼ τὸν κόσμον,
πεῖσθητε οὖν αὐτῷ, ἢ σιγήσατε πλάνοι,

ἀθετοῦντες τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Ὁ Μυροφόροις τό, Χαίρετε, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας ἀγαθέ, καὶ Ἀποστόλοις, κηρύξατε τὴν Ἐγερσίν μου, λῦσόν μου τὰ δεσμά, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ἰωσήφ τὸν εὐσχήμονα, ζηλωτὴν εὐσεβείας, βουλευτὴν καὶ μαθητὴν, σὺν Μυροφόροις τιμήσωμεν καὶ Ἀποστόλοις, κράζοντες σὺν αὐτοῖς, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντες τοῦ Σωτῆρος τὴν Ἀνάστασιν φαιδρῶς.

Ἵπερουσίου Θεότητος, τὴν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσει ἐξαιρεῖν· ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσα, Τριάς ὑμνεῖται, ἄναρχος, συμφυής, ὡς μονὰς ἐν Τριάδι ὑμνουμένη, ὑποστάσεσιν ἀπλαῖς.

Τὸν ἐν γαστρὶ σου σκηνώσαντα, ἀλοχεύτως τεκοῦσα, Μητροπάρθενε ἀγνή, ἀκαταπαύστως ἰκέτευε, ὡς Θεοτόκος, λῦσαί μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· **δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Εἰσακήκοα Κύριε.**

**Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι
σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος,
Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, βασιλέα
τοῦτον μόνον σέβεσθαι.**

**Ἵπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ δι'
ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ
φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων
ἀναδείκνυσι.**

**Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θεΐαις
πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία
ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστει σε
δοξάζομεν.**

**Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ
πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ
Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ
δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.**

Θεοτοκίον

**Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν
ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν
Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης
Ἄειπάρθενε.**

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῶν Μυροφόρων

Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.

**«Τὴν ἀχλὺν τὴν ψυχῆς μου, Σωτήρ μου
διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου,
καταύγασόν με ὡς μόνος, τῆς εἰρήνης
Βασιλεύς».**

Σὺ τὴν ἀρχαίαν στολήν μου, ἦν μοι
ἐξύφανεν, οἴμοι! ὁ σπορευὺς τῆς ἀμαρτίας
ἐξέδυσάς με Σωτήρ μου, ἐνδυσάμενος
ἐμέ.

Φύλλα συκῆς ἔρραψέ μοι, ἡ ἀμαρτία μου
οἴμοι! μὴ φυλάξαντι Σωτήρ μου τὴν
ἄχραντον ἐντολήν σου, τῆ τοῦ ὄφεως
βουλῆ.

Τὴν πληγωθεῖσαν ψυχὴν μου, τοῖς
ληστροκοῖς λογισμοῖς μου, ἐπιστάς ὁ ἐκ
Μαρίας, καὶ ἔλαιον ἐπιχύσας,
ἐθεράπευσε Χριστός.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ ἄμεμπτος
Θεοτόκος, μητρικῶς ἀνεκαλεῖτο.
Κατέλιπές με τὴν μόνην, Υἱέ μου καὶ Θεέ.

Σὺ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ
Σταυροῦ σου, καθελὼν τῆ σῆ Ἐγέρσει,
συνέτριψας τὸ κέντρον, τοῦ θανάτου
Ἰησοῦ.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον, ποῦ σου,
Ἄδη τὸ νῖκος, ὁ Ἄδὰμ συνεκβοάτω
συντέτριψαι ζωώσει, τοῦ ἐγείραντος
νεκρούς.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸ μνημα

καταλαβοῦσαι, τοῦ ζωώσαντος τοὺς
κάτω, φωνῆς ἤκουον λεγούσης· Ἐξανέστη
ὁ Χριστός.

Τῶν εὐσεβῶν Μυροφόρων, τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦντες, καὶ πάντων τῶν Μαθητῶν
σου, ἐν τῇ φαιδρᾷ σου Ἐγέρσει,
ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ.

Τὸν εὐσχήμονα πάντες, τιμήσωμεν
ἐπαξίως, ὃς τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ
τοῦ ξύλου καθεῖλε, καὶ ἐκήδευσε πιστῶς.

Σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ
τὸ Πνεῦμα, προσκυνῶ τρεῖς ὑποστάσεις
καὶ ἐν τὰ τρία πιστεύω, οὐσιότητι μιᾷ.

Σὲ τὴν ἀσπόρω κυήσει, γεννήσασαν ὑπὲρ
φύσιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν,
Χριστὸν τὸν μόνον Δεσπότην,
ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί.

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν
μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι'
αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων,
κυμαιομένας καρδίας ἐστήριξας,
ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν
Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ
εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν,
καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιᾶ
ἀπεβάλου θρησκευάματα καὶ εἴληφας
περιχαρῶς, βασιλείαν Ἐλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε,
ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς
δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σου
βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς
γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ
δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ
πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς
ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσον με
τὸν ἐπὶ σοί, **πεποιθότα πρεσβείαις σου**
ἄχραντε.

Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῶν Μυροφόρων **Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.**

«**Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι αἰεί,**
καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι, ἀλλ'
ὥσπερ τὸν Ἴωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κάμὲ τῶν
παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με».

Νεκρὸς ἐστὶν ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε γηγενεῖς·
ὁ γὰρ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος,
ἀπέρριψε τὴν ῥομφαίαν κατ' αὐτοῦ, καὶ
κεῖται νεκρὸς· οὐς εἶχε γὰρ ἐσκυλεύθη
γυμνωθεῖς.

Ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε οἱ νεκροί,
καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθη, ἐγείρεσθε, βοᾶ
ὑμῖν ἐκ τοῦ Ἄδου ὁ Χριστός, ὁ πάντα
ἐλθὼν λυτρώσασθαι, ἐκ θανάτου καὶ
φθορᾶς.

Νεκροὺς οὓς περ ἰσχύσας, κατέπιες ποτέ,
νῦν ἀπαιτούμενος Ἄδης, ἀπόδος μοι· βοᾶ
σοι ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, ὁ πάντα ἐλθὼν
λυτρώσασθαι, τῆς ἀπλήστου σου
γαστρούς.

Ὁ Κύριος ἀνέστη σκυλεύσας τὸν ἐχθρὸν
καὶ τοὺς δεσμίους ἐκσπάσας, ἀνήγαγε
πάντας, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ,
αὐτὸν ἀνιστῶν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
φιλόανθρωπος Θεός.

Σινδόνι σε εἰλήσας, κατέθετο Χριστέ,
Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι, μυρίσας
δὲ τὸν λυθέντα σου ναόν, τοῦ σώματος,
προσεκύλισε, λίθον μέγαν τῆ σορῶ.

Γυναῖκες Μυροφόροι, τί σπεύδετε
λοιπόν, τί δὲ τὰ μύρα τῶ ζῶντι κομίζετε;
ἀνέστη καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστός,
παυσάσθω ὑμῶν τὰ δάκρυα, μετελθόντα
εἰς χαράν.

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν
 τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, καὶ
 Πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον Υἱῷ, καὶ ὃν ἐν
 Πατρὶ συνάναρχον, καὶ ἀίδιον Θεόν.

Γαστρὶ ἀγεωργήτως συνέλαβες Ἄγνη, τῆς
 ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ οὗ
 τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν
 πηγάζουσι, τὴν αἰώνιον ζωὴν.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ς', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
 Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.**

**Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν
 μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι'
 αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων,
 κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας,
 ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν
 Λόγον καὶ σύνθρονον.**

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ
 εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν,
 καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιᾶ
 ἀπεβάλου θρησκευέματα καὶ εἴληφας
 περιχαρῶς, βασιλείαν Ἐλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε,
 ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς
 δεινῆς ἀθειῆς τὸν σάλον, οἱ διὰ σου
 βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς
 γαληνοῦς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ
 δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ
 πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς
 ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, **καὶ σῶσον με**
τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου
ἄχραντε.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Ἦχος γ' Ἡ
Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ
Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ
πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν
Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ
πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς
γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν
πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ
τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ
λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρω καὶ
πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον
Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον
πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντα
παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους
παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα
δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν
φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ
τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ
τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν,
ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον
μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΑ τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τῶν
Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ
ἰσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων,
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,

Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.
Ξύνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη
Κωνσταντῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Καταβασίεις τοῦ Πάσχα Ὕδῃ α΄. Ἦχος
α΄.**

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν
Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὕδῃ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου
ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα.

Ὕδῃ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον,
διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία
τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς
παντοδύναμος.

Ὕδῃ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ
Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα,

δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα.

Ὦδὴ ς΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς
ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὦδὴ ζ΄.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦδὴ η΄.

**Στοιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

**τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία, Ἦχος α'.

**Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ
σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.**

**Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή,
τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων Ἦχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλεῖον
 κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος,
 Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ
 οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δὲ βλέπει,
 Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ
 ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων
 ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ
 ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.**

Ἐξαποστειλᾶριον Ἦχος β' Αὐτόμελον.

**Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν
 ἀγαλλιᾶσεως, Τύραννον Ἄδην πατήσας,
 φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις
 εἶπατε, τοῖς ἑμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι
 γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν
 αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
 ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
 ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ
τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε,
 ὀρθοδοξίας πηγή, ἡ ποτίζουσα πάντοτε,
 τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον
 ἄπασαν. Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε,
 καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν
 Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν
 περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων
 πρῶτιστε· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς
 προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε,
 λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία
 κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν
 διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι,
 κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον,
 μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα,
 πράξεων ἔνδοξε.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ
 ἐκλεκτῆ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων
 πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς
 διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ
 ἐκμιμήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας
 σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς,
 σήμερον τὴν μνήμην σου
 πανηγυρίζοντες.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς
 μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἐλένην
 τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην
 μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος
 ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς

οὐρανίου σου, τούτους ἠξίωσας,
εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε
βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα ... Δοξαστικὸν. Ἦχος πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ
πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς
ἀξιούς, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον
τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ,
σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν. Ἐν τούτῳ,
φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν
ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ
εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος
ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ
ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ
φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν
τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν
μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης
ὀργῆς.

Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου
βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου
τὸν τάφον κατέλαβον, ἅπερ δὲ οὐκ
ἤλπιζον εὐροῦσαι, διελογίζοντο
εὐλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν,
καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν
αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστὶν ἡ
τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς
ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτῆς τῶν
ἀγνοουσῶν Γυναικῶν, ἐξαστράπτων
Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ

Θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ
ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν;
Ἐξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ
νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων
πᾶσιν ἡμῖν, **ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν,
φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς,
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.
- **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.**
 - Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.
- **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

- **Καθ' ἐκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

- Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου (γ').**

- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης
ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ,
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι
τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').**

- **Δόξα... Καὶ νῦν...**

- Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, ΤΗΣ Γ'
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων,
θεοστέπτων καὶ Ἰσαποστόλων
Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη ἡ Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
 ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
 τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
 εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
 ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
 δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

σταυρωθείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτω
θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, **συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ.' Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἑῆχος β'.

**Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἦχος β'

**Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Ἦχος β'.

**Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'.

**Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ
θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν
οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν
βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου
παρέθετο ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν
εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.**

Τοῦ Ἁγίου του Ἱεροῦ Ναοῦ ...

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον.

**Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν
ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ**

τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

**Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα 26:1, 26:12-20.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ
βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη·
Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν
χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν
Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς
τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης
κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ,
οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ
ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν
ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ
καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν
τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με
διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ
εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.
Ἄλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι,
προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ
μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί
σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ

τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω
 ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ
 ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς
 ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ
 λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ
 κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς
 ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ
 ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρώτον καὶ
 Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς
 Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω
 μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν,
 ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ σου συναντιλήψεται
 αὐτῷ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ... ι' 1 – 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων.

Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὄταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον [πρὸ ἐμοῦ] κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν

τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλεία τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,

Σαμουήλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
 πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
 εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριμέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,

τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ

υιούς ημέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐὺπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3).**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν. **Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἀμήν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

**Ἀντί του εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἰηχος α'.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμών αινέσεώς
σου, Κύριε, όπως ανυμνήσωμεν τήν
δόξαν Σου, ότι ήξίωσας ήμᾶς τών άγιών
σου μετασχεῖν μυστηρίων, **τήρισον** ήμᾶς
έν τῷ σῶ άγιασμῶ, όλην τήν ήμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Άλληλουΐα, Άλληλουΐα, Άλληλουΐα.

Εΐη τό όνομα Κυρίου εύλογημένον από
τοῦ νῦν, και ἔως τοῦ αιῶνος **(έκ γ')**.

Άπόλυσις.

Ό αναστάς έκ νεκρών, Χριστός ό
άληθινός Θεός ήμών, ταΐς πρεσβείαις τής
παναχράντου και παναμώμου άγίας
αύτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου και
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τών τιμίων
έπουρανίων
Δυνάμεων Άσωμάτων, ικεσίαις τοῦ
τιμίου,
ένδόξου, προφήτου Προδρόμου και
Βαπτιστοῦ
Ίωάννου, τών άγιών, ένδόξων και
πανευφήμων
Άποστόλων, τοῦ άγίου ένδόξου και

πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου
 τοῦ
 Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.